

הלכות מאכלות אסורות פרק יז

א. קדרה של חרס שנתבשל בה בשר נבלה, או בשר שקצים ורמשים לא יבשל בה בשר שחוטה באותו היום. ואם בשל בה מין בשר, התבשיל אסור; בשל בה מין אחר, בנותן טעם. ולא אסרה תורה אלא קדרה בת יומה בלבד, הואיל ועדין לא נפגם השומן שנבלע בקדרה; ומדברי סופרים, לא יבשל בה לעולם. לפיכך אין לוקחין כלי חרס ישנים מן הגויים שנשתמשו בהן בחמין, כגון קדרות וקערות, לעולם, ואפלו היו שוועין באבר; ואם לקח, ובשל בהן מיום שני והלאה התבשיל מתר.

ב. הלוקח כלי תשמיש סעודה מן הגויים, מכלי מתכות וכלי זכוכית דברים שלא נשתמש בהן כל עיקר מטבילין במי מקוה, ואחר כך יהיו מתרין לאכל בהן ולשתות. ודברים שנשתמש בהן על ידי צונן, כגון כוסות וצלוחיות וקתנות מדיחן ומטבילין, והן מתרין. ודברים שנשתמש בהן על ידי חמין, כגון יורות וקמקמוסין ומחמי חמין מגעילין ומטבילין, והן מתרין. ודברים שנשתמש בהן על ידי האור, כגון שפודין ואסכלאות מלבנן באור עד שתנשר קלפתן ומטבילין, והן מתרין.

ג. כיצד מגעילין: נותן יורה קטנה לתוך יורה גדולה, וממלא עליה מים עד שיצופו על הקטנה, ומרתיחה יפה יפה; ואם היתה יורה גדולה מקיף על שפתה בצק או טיט, וממלאה מים עד שיצופו המים על שפתה, ומרתיח.

ד. וכלן שנשתמש בהן עד שלא הרתיח, או עד שלא הדיח, ועד שלא הלבין, ועד שלא הטביל מתר: שכל השומן שבהן נותן טעם לפגם הוא, כמו שבארנו.

ה. טבילה זו שמטבילין כלי הסעודה הנלקחין מן הגויים, ואחר כך יתרו לאכילה ושתיה אינה לענין טמאה וטהרה, אלא מדברי סופרים. ורמז לה "כל דבר אשר יבא באש" (במדבר לא, כג); ומפי השמועה למדו, שאינו מדבר אלא בטהרתן מידי געולי גויים, לא מידי טמאה: שאין לה טמאה שאינה עולה אלא על ידי האש; וכל הטמאים, בטבילה עולין מטמאתן, וטמאת מת, בהזאה וטבילה. ואין שם אש כלל אלא לענין געולי גויים. וכיון שפיתוב "וטהר" (שם), אמרו חכמים הוסף לו טהרה אחר עבירתו באש להתירו מגעולי גויים.

ו. ולא חיבו בטבילה זו, אלא כלי מתכות שלסעודה הנלקחין מן הגויים; אבל השואל מן הגויים, או שמשפן הגוי אצלו כלי מתכות מדיח או מרתיח או מלבן, ואינו צריך להטביל. וכן אם לקח כלי עץ או כלי אבנים מדיח או מרתיח, ואינו צריך להטביל. וכן כלי חרס החדשים, אינו צריך להטביל; אבל השוועין באבר, הרי הן ככלי מתכות וצריכין טבילה.

ז. הלוקח ספין מן הגויים מלבנה באור, או משחיזה ברחים שלה. ואם היתה ספין יפה שאין בה פגיונות די לו אם נעצה בקרקע קשה עשרה פעמים, ואוכל בה צונן; ואם היו בה פגיונות, או שהיתה יפה ורצה לאכל בה חמין, או לשחט בה מלבנה או משחיזה, כלה.

ח. שחט בה קדם שיטהרנה, מדיח מקום השחיטה; ואם קלה,

הָרִי זֶה מְשַׁבַּח. סִכִּין שֶׁשָּׁחַט בָּהּ טֹרֶפֶה לֹא יִשְׁחַט בָּהּ עַד שִׁידִיחָהּ, אִפְלוּ בְצוּנִין; אוּ מִקְנָחָהּ בְּבִלְיוֹת שֶׁלִּבְגָּדִים.

מ. וַיֵּשׁ שָׁם דְּבָרִים אֲחֵרִים, אָסְרוּ אוֹתָן חֲכָמִים, וְאָף עַל פִּי שְׁאִין לְאֶסְרוֹן עֵיקָר מִן הַתּוֹרָה, גָּזְרוּ עָלֶיהֶן כְּדִי לְהַתְרַחֵק מִן הַגּוֹיִים עַד שֶׁלֹּא יִתְעַרְבוּ בָּהֶן יִשְׂרָאֵל, וַיְבוֹאוּ לִידֵי חֲתָנוּת; וְאִלּוּ הֵן: אָסְרוּ לְשִׁתּוֹת עִמָּהֶן, וְאִפְלוּ בְּמָקוֹם שֶׁלֹּא לְחוּשׁ לִיַּין נֶסֶךְ; וְאָסְרוּ לֶאֱכֹל פֶּתֶן אוּ בִשּׁוּלֵיהֶן, וְאִפְלוּ בְּמָקוֹם שֶׁלֹּא לְחוּשׁ לְגַעוּלֵיהֶן.

י. כִּיצַד: לֹא יִשְׁתֶּה אָדָם בַּמִּסְבָּה שֶׁלִּגּוּיִים, וְאָף עַל פִּי שֶׁהוּא יַיִן מִבִּשְׁלֵי שְׁאִינוֹ נֶאֱסָר, אוּ שֶׁהִיא הַשּׁוֹתָה מִכִּלְיוֹ לְבָדוּ; וְאִם הִיא רַב הַמִּסְבָּה יִשְׂרָאֵל, מִתָּר. וְאִין שׁוֹתִין שֶׁכֶּר שֶׁלֶּהֶן שְׁעוֹשִׁין מִן הַתְּמָרִים וְהַתְּאֲנִים וְכִיּוֹצֵא בָּהֶן; וְאִינוּ אָסוּר אֲלֵא בְּמָקוֹם מְכִירָתוֹ, אֲבָל אִם הֵבִיא הַשֶּׁכֶּר לְבֵיתוֹ וְשָׁתָהּ שָׁם, מִתָּר: שְׁעִיקָר הַגְּזֵרָה, שְׁמָא יִסְעֵד אֲצִלּוֹ.

יא. יַיִן תְּפוּחִים וַיַּיִן רְמוֹנִים וְכִיּוֹצֵא בָּהֶן, מִתָּר לְשִׁתּוֹתֵן בְּכָל מָקוֹם דְּבָר שְׁאִינוֹ מְצוּי, לֹא גָזְרוּ עָלָיו; יַיִן צְמוּקִים, הָרִי הוּא כִּיִּין וּמִתְנַסֵּךְ.

יב. אָף עַל פִּי שְׁאָסְרוּ פֶת גּוֹיִים, יֵשׁ מְקוֹמוֹת שֶׁמְקִילִין בְּדָבָר וְלוֹקְחִין פֶּת מִן הַנְּחִתוֹם הַגּוֹי, בְּמָקוֹם שְׁאִין שָׁם נְחִתוֹם יִשְׂרָאֵל; וּבִשְׂדֵה, מִפְּנֵי שֶׁהִיא שְׁעַת הַדַּחֲק. אֲבָל פֶּת בְּעֵלֵי בָתִּים, אִין שָׁם מִי שְׁמוּרָה בָּהּ לְהַקֵּל: שְׁעִיקָר הַגְּזֵרָה מִשּׁוֹם חֲתָנוּת; וְאִם יֹאכֵל פֶּת בְּעֵלֵי בָתִּים, יְבוֹא לִסְעֵד אֲצִלּוֹ.

יג. הִדְלִיק הַגּוֹי אֶת הַתְּנֹור וְאָפָה בּוֹ יִשְׂרָאֵל, אוּ שֶׁהִדְלִיק יִשְׂרָאֵל וְאָפָה גּוֹי, אוּ שֶׁהִדְלִיק הַגּוֹי וְאָפָה הַגּוֹי וְכֹא יִשְׂרָאֵל וְנִעַר הָאֵשׁ מִעֵט אוּ כָּבֵשׁ לָאֵשׁ הוֹאִיל וְנִשְׁתַּתֵּף בְּמִלְאֶכֶת הַפֶּת, הָרִי זֶה מִתָּרָת; וְאִפְלוּ לֹא זָרַק אֲלֵא עֵץ לְתוֹךְ הַתְּנֹור הַתִּיר כָּל הַפֶּת שָׁבוּ, שְׁאִין הִדְבָּר אֲלֵא לְהִיּוֹת הַכֹּר שֶׁהַפֶּת שֶׁלֶּהֶן אֲסוּרָה.

יד. גּוֹי שֶׁבִשְׁלֵל לָנוּ יַיִן אוּ חֶלֶב אוּ דְבֵשׁ אוּ פְרִישִׁין, וְכִיּוֹצֵא בְּאִלּוּ מִכָּל דְּבָר הַנֶּאֱכָל כָּמוֹת שֶׁהוּא חֵי הָרִי אִלּוּ מִתָּרִין. וְלֹא גָזְרוּ אֲלֵא עַל דְּבָר שְׁאִינוֹ נֶאֱכָל כָּמוֹת שֶׁהוּא חֵי, כְּגוֹן בֶּשָׂר וְדָג תֶּפֶל וּבִיצָה וִירְקוֹת: אִם בִּשְׁלֵן הַגּוֹי מִתְחַלֶּה וְעַד סוּף, וְלֹא נִשְׁתַּתֵּף יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ בְּבִשּׁוּלֵן הָרִי אִלּוּ אֲסוּרִין, מִשּׁוֹם בִּשּׁוּלֵי גּוֹיִים.

טו. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּדָבָר שֶׁהוּא עוֹלָה עַל שִׁלְחַן מַלְכִּים לֶאֱכֹל בּוֹ אֶת הַפֶּת, כְּגוֹן בֶּשָׂר וּבִיצִים וְדָגִים וְכִיּוֹצֵא בָּהֶן; אֲבָל דְּבָר שְׁאִינוֹ עוֹלָה עַל שִׁלְחַן מַלְכִּים לֶאֱכֹל בּוֹ אֶת הַפֶּת, כְּגוֹן תְּרֵמוֹסִין שֶׁשָּׁלְקוּ אוֹתָן גּוֹיִים אָף עַל פִּי שְׁאִינָן נֶאֱכָלִין חֵיִין, הָרִי אִלּוּ מִתָּרִין. וְכֵן כָּל כִּיּוֹצֵא בָּהֶן שְׁעִיקָר הַגְּזֵרָה מִשּׁוֹם חֲתָנוּת, שֶׁלֹּא יִזְמְנוּ הַגּוֹי אֲצִלּוֹ בִּסְעוּדָה; וְדָבָר שְׁאִינוֹ עוֹלָה עַל שִׁלְחַן מַלְכִּים לֶאֱכֹל בּוֹ אֶת הַפֶּת, אִין אָדָם מְזַמֵּן אֶת חֲבֵרוֹ עָלָיו.

טז. דָּגִים קִטְנִים שֶׁמְלַחֵן יִשְׂרָאֵל אוּ גּוֹי, הָרִי הֵן כְּמוֹ שֶׁנִּתְבַּשְּׁלוּ מִקְצַת בִּשּׁוּל; וְאִם צִלְיֵן גּוֹי אַחֵר כֵּן, מִתָּרִין. וְכָל שֶׁבִשְׁלוֹ יִשְׂרָאֵל מִעֵט בִּשּׁוּלוֹ, בֵּין בַּתְּחִלָּה בֵּין בְּסוּף מִתָּר; לְפִיכָף אִם הִנִּיחַ הַגּוֹי בֶּשָׂר אוּ קִדְרָה עַל גִּבֵּי הָאֵשׁ וְהִפֵּךְ יִשְׂרָאֵל בְּבֶשָׂר וְהִגִּיס בְּקִדְרָה, אוּ שֶׁהִנִּיחַ יִשְׂרָאֵל וְגָמַר הַגּוֹי הָרִי זֶה מִתָּר.

יז. דָּג שֶׁמְלַחוּ גּוֹי, וּפְרוֹת שֶׁעֲשָׂנָן, עַד שֶׁהִכְשִׁירָן לֶאֱכִילָה הָרִי אִלּוּ מִתָּרִין: מְלִיחַ אִינוֹ פְּרוּתָח בְּגִזְרָה זֶה, וְהַמְעַשֵּׂן אִינוֹ כְּמִבְשָׁל.

וְכֵן קָלִיּוֹת שְׁלֹגִיִּים מִתְּרִין וְלֹא גָזְרוּ עָלֵיהֶן, שְׂאִין אָדָם מִזְמַן חֲבֵרוֹ עַל הַקָּלִיּוֹת.

יח. פּוֹלִין וְאַפּוֹנִין וְעֵדֶשִׁים וְכִיּוּצָא בָּהֶן, שְׁשׁוֹלְקִין אוֹתָן הַגּוֹיִים וּמוֹכְרִין אוֹתָן אֲסוּרִין מִשּׁוּם בְּשׁוּלֵי גוֹיִים, בְּמָקוֹם שְׁעוֹלִין עַל שְׁלַחַן מַלְכִּים מִשּׁוּם פְּרַפְּרָת; וּמִשּׁוּם גְּעוּלֵי גוֹיִים, בְּכָל מָקוֹם, שְׂמָא יִבְשְׁלוּ אוֹתָן עִם הַבֶּשֶׂר, אוֹ בַקְדֶּרֶה שְׁבִשְׁלוּ בָּהּ בֶּשֶׂר. וְכֵן הַסְפָּגְנִין שְׁקוֹלִין אוֹתָן הַגּוֹיִים בְּשֶׁמֶן, אֲסוּרִין אִף מִשּׁוּם גְּעוּלֵי גוֹיִים.

יט. גּוֹי שְׁבִשְׁלָה וְלֹא נִתְּכָן לְבִשּׁוּל, הָרִי זֶה מִתֵּר. פִּיּוּד: גּוֹי שֶׁהָצִית אוֹר בְּאֵגֶם כְּדֵי לְהַעֲבִיר הַחֲצִיר, וְנִתְּבִשְׁלוּ בּוֹ חֲגָבִים הָרִי אֵלּוּ מִתְּרִין, וְאִפְּלוּ בְּמָקוֹם שֶׁהָיוּ עוֹלִין עַל שְׁלַחַן מַלְכִּים מִשּׁוּם פְּרַפְּרָת; וְכֵן אִם חֵרֶף הָרֹאשׁ לְהַעֲבִיר הַשְּׁעָר מִתֵּר לֹאכֹל מִן הַדְּלוֹלִין וּמִן רֹאשֵׁי אֲזָנִים, שְׁנִצְלוּ בְּשַׁעַת חֲרִיכָה.

כ. תְּמָרִים שְׁשָׁלְקוּ אוֹתָן גוֹיִים אִם הָיוּ מִתּוֹקִין מִתְּחִלָּתָן, הָרִי אֵלּוּ מִתְּרִין; וְאִם הָיוּ מָרִין וּמִתְּקֵן הַבִּשּׁוּל, הָרִי אֵלּוּ אֲסוּרִין; הָיוּ בִּינוֹנִיִּים, הָרִי אֵלּוּ אֲסוּרִין. קָלִי שְׁלַעֲדָשִׁים שְׁלָשׁוּ בֵּין בָּמִים בֵּין בַּחֲמִץ, הָרִי זֶה אֲסוּר; אֲבָל קָלִי שְׁלַחֲטִין וּשְׁעוֹרִין שְׁלָשִׁין אוֹתָן בָּמִים, הָרִי זֶה מִתֵּר.

כא. שֶׁמֶן שְׁלֹגִיִּים, מִתֵּר; וּמִי שְׂאֹסְרוֹ הָרִי זֶה עוֹמֵד בַּחֲטָא גְּדוֹל, מִפְּנֵי שֶׁהִמָּרָה עַל פִּי בֵּית דִּין שֶׁהִתִּירוּהוּ: וְאִפְּלוּ נִתְּבִשְׁלָה הַשֶּׁמֶן, הָרִי זֶה מִתֵּר; וְאִינוּ נֶאֱסָר לֹא מִפְּנֵי בְּשׁוּלֵי גוֹיִים, מִפְּנֵי שְׁנֵאכֹל כְּמוֹת שֶׁהוּא חֵי, וְלֹא מִפְּנֵי גְּעוּלֵי גוֹיִים, מִפְּנֵי שֶׁהַבֶּשֶׂר פּוֹגֵם אֶת הַשֶּׁמֶן וּמִסְרִיחוֹ. וְכֵן דָּבַשׁ שְׁלֹגִיִּים שְׁנִתְּבִשְׁלָה, וְעָשׂוּ מִמֶּנּוּ מִיַּי מִתִּיקָה מִתֵּר מִטַּעַם זֶה.

כב. בְּסֶפֶן שְׁלֹגִיִּים שֶׁהוֹחֲמוּ חֲמִיו, בֵּין בִּיּוֹרָה גְּדוֹלָה בֵּין בִּיּוֹרָה קְטָנָה מִתֵּר, מִפְּנֵי שְׁנוּתָן טַעַם לִפְגָּם הוּא. וְכֵן כְּבָשִׂין שְׂאִין דֶּרֶכֶן לְתֵת לְתוֹכָן חֲמִץ אוֹ יַיִן, אוֹ זֵיתִים הַכְּבוֹשִׂין, וְחֲגָבִים הַכְּבוֹשִׂין שְׁבִאִין מִן הָאוּצָר מִתְּרִין. אֲבָל חֲגָבִים וְכְבָשִׂין שְׁמֻזְלָפִין עָלֵיהֶן יַיִן, אֲסוּרִין; וְכֵן אִם הָיוּ מֻזְלָפִין עָלֵיהֶן חֲמִץ, וְאִפְּלוּ חֲמִץ שֶׁכָּר אֲסוּרִין.

כג. וּמִפְּנֵי מַה אֲסָרוּ חֲמִץ שֶׁכָּר שְׁלֹגִיִּים, מִפְּנֵי שְׁמִשְׁלִיכִין לְתוֹכּוֹ שְׁמֵרֵי יַיִן; לְפִיכֶךָ הִנָּלְקַח מִן הָאוּצָר, מִתֵּר. הַמְרִיס בְּמָקוֹם שֶׁדֶּרֶכֶן לְתֵת לְתוֹכּוֹ יַיִן, אֲסוּר; וְאִם הָיָה הַיַּיִן יָקָר מִן הַמְרִיס, מִתֵּר. וְכֵזָה מוֹרִין בְּכָל דָּבָר שְׁחוּשְׁשִׁין לוֹ שְׂמָא עֲרָבוּ בּוֹ הַגּוֹיִים דָּבָר אֲסוּר שְׂאִין אָדָם מְעָרֵב הַיָּקָר בְּזוֹל, שֶׁהָרִי מִפְּסִיד; אֲבָל מְעָרֵב הַזּוֹל בַּיָּקָר, כְּדֵי לְהַשְׁתַּכֵּר.

כד. קָטָן שְׂאֵכֶל אֶחָד מִמֵּאכְלוֹת אֲסוּרוֹת, אוֹ שְׁעָשָׂה מְלֶאכָה בַּשַּׁבָּת אִין בֵּית דִּין מְצוּיִן עָלָיו לְהַפְרִישׁוֹ, לְפִי שְׂאִינוּ בֶּן דַּעַת. בְּמַה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּשַׁעֲשָׂה מַעֲצָמוֹ; אֲבָל לְהַאֲכִילוֹ בִּידֵים אֲסוּר, וְאִפְּלוּ דְּבָרִים שְׂאִסּוּרִין מִדְּבָרֵי סוּפְרִים. וְכֵן אֲסוּר לְהַרְגִּילוֹ בְּחִלּוֹל שַׁבָּת וּמוֹעֵד, וְאִפְּלוּ בְּדְּבָרִים שֶׁהָיוּ מִשּׁוּם שַׁבָּת.

כה. אִף עַל פִּי שְׂאִין בֵּית דִּין מְצוּיִן לְהַפְרִישׁ אֶת הַקָּטָן, מִצּוּהָ עַל אֲבִיו לְגַעֵר בּוֹ וּלְהַפְרִישׁוֹ כְּדֵי לְחַנּוּכוֹ בַּקִּדּוּשׁ וּפְרִישָׁה, שְׁנֵאמַר "חֲנֹךְ לְנַעַר, עַל-פִּי דְּרַבּוֹ" (משלי כב, ו).

כו. וְאֲסָרוּ חֲכָמִים מֵאֲכָלוֹת וּמִשְׁקִין שְׁנַפֵּשׁ רַב בְּנֵי אָדָם קָהָה מֵהֶן, כְּגוֹן מֵאֲכָלוֹת וּמִשְׁקִין שְׁנַתְּעָרֵב בָּהֶן קִיא אוֹ צוּאָה וְלִחָה

סְרוּחָהּ וְכִיּוּצָא בָּהֶן; וְכֵן אָסְרוּ לֵאכֹל וּלְשִׁתּוֹת בְּכָלִים הַצּוֹאִים שְׁנִפְשׁוּ שְׁלֹאֲדָם מִתְאַוְנָה מֵהֶן, כְּגוֹן כְּלֵי בֵּית הַכֶּסֶּא וְכָלִי זְכוּכִית שְׁלִסְפָרִין שְׁגוֹרְעִין בָּהֶן אֶת הַדָּם וְכִיּוּצָא בָּהֶן; וְכֵן לֵאכֹל בִּידֵּים מְזֻהָמוֹת, וְעַל גְּבִי פְלִים מְלַכְלָכִים: שְׁכַל דְּבָרִים אֵלּוּ, בְּכָלִל "אֶל-תִּשְׁקְצוּ, אֶת-נַפְשֵׁיכֶם" (ויקרא יא, מג). וְהָאוֹכֵל מֵאֲכָלוֹת אֵלּוּ, מִכֵּין אוֹתוֹ מִכַּת מִרְדּוֹת.

כו. וְכֵן אָסוּר לֵאדָם שְׁיִשְׁהָה אֶת נִקְבֵּיו כָּלִל, בֵּין גְּדוּלִים בֵּין קִטְנִים; וְכָל הַמִּשְׁהָה נִקְבֵּיו הָרִי זֶה בְּכָלִל מִשְׁקָץ נִפְשׁוֹ, יִתֵּר עַל חֲלָאִים רָעִים שְׁיִבִּיא עַל עֲצָמוֹ, וְיִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ. אֲלֹא רָאוּי לוֹ לְהִרְגִּיל עֲצָמוֹ בְּעֵתִים מְזֻמָּנִים, כְּדִי שֶׁלֹּא יִתְרַחַק בְּפָנָיו בְּנֵי אָדָם, וְלֹא יִשְׁקָץ נִפְשׁוֹ. וְכָל הַנִּזְהָר בְּדְבָרִים אֵלּוּ מִבִּיא קִדְשָׁה וְטִהָרָה יִתְרָה לְנִפְשׁוֹ, וּמִמָּרַק נִפְשׁוֹ לְשֵׁם הַקְדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: שְׁנֵאמַר "וְהִתְקַדְשְׁתָּם וְהִיִּיתָם קְדָשִׁים, כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי" (ויקרא יא, מד).

הַלְבוֹת שְׁחִיטָה

יֵשׁ בְּכָלִלָן חֲמֵשׁ מִצְוֹת שְׁלוֹשׁ מִצְוֹת עֲשֵׂה, וּשְׁתֵּים מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה; וְזֶה הוּא פֶּרֶטָן: (א) לִשְׁחֹט וְאַחֵר כֶּךָ יֹאכֹל; (ב) שְׁלֹא לִשְׁחֹט אוֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ בַּיּוֹם אֶחָד; (ג) לְכַסּוֹת דָּם חִיָּה וְעוֹף; (ד) שְׁלֹא לִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים; (ה) לִשְׁלַח הָאֵם, אִם לִקְחָהּ עַל הַבָּנִים. וּבִאֹר מִצְוֹת אֵלּוּ בַּפְּרָקִים אֵלּוּ.

הַלְבוֹת שְׁחִיטָה פֶּרֶק א

א. מִצְוֹת עֲשֵׂה שְׁיִשְׁחֹט מִי שֶׁרָצָה לֵאכֹל בֶּשֶׂר בְּהֵמָה חִיָּה וְעוֹף, וְאַחֵר כֶּךָ יֹאכֹל: שְׁנֵאמַר "וַיִּזְבַּחַת מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאֲנֶךָ" (דברים יב, כא), וְנֵאמַר בְּכֹכּוֹר בְּעַל מוֹם "אֵךְ, כֹּאֲשֶׁר יֹאכֹל אֶת-הַצִּבִּי וְאֶת-הָאֵיל בֵּן, תֹּאכְלֶנּוּ" (דברים יב, כב) הֵא לְמִדַּת שְׁחִיָּה כְּבֵהמָה לְעִנְיֵן שְׁחִיטָה; וּבַעוֹף הוּא אוֹמֵר "אֲשֶׁר יִצוּד צִיד חִיָּה אוֹ-עוֹף, אֲשֶׁר יֹאכֹל וְשִׁפָּךְ, אֶת-דָּמוֹ, וְכִסְהוּ, בַּעֲפֹר" (ויקרא יז, יג), מְלַמֵּד שְׁשִׁפִּיכַת דָּם הָעוֹף כְּשִׁפִּיכַת דָּם הַחִיָּה.

ב. וְהַלְבוֹת שְׁחִיטָה בְּכָלִן, אַחַת הִיא. לְפִיכֶךָ הַשּׁוֹחֵט בְּהֵמָה אוֹ חִיָּה אוֹ עוֹף מִבְּרֶךְ תַּחֲלָה, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנּוֹ עַל הַשְׁחִיטָה; וְאִם לֹא בֶרֶךְ, בֵּין בְּשׁוּגָג בֵּין בְּמִזִּיד הַבֶּשֶׂר מִתֵּר.

ג. וְאָסוּר לֵאכֹל מִן הַשְּׁחוּטָה, כָּל זֶמֶן שֶׁהִיא מִפְּרָכָסֶת. וְהָאוֹכֵל מִמֶּנָּה קֹדֶם שֶׁתֵּצֵא נִפְשָׁה עוֹבֵר בְּלֹא תַעֲשֶׂה, וְהָרִי הוּא בְּכָלִל "לֹא תֹאכְלוּ, עַל-הַדָּם" (ויקרא יט, כו); וְאֵינּוּ לוֹקָה. וּמִתֵּר לַחֲתוּךְ מִמֶּנָּה אַחֵר שְׁחִיטָה קֹדֶם שֶׁתֵּצֵא נִפְשָׁה, וּמוֹלְחוֹ יָפָה יָפָה וּמִדִּיחוֹ יָפָה יָפָה, וּמִנִּיחוֹ עַד שֶׁתָּמוּת; וְאַחֵר כֶּךָ יֹאכְלֶנּוּ.

ד. דָּגִים וַחֲגָבִים אֵינָן צְרִיכִין שְׁחִיטָה, אֲלֹא אֲסִיפְתָן הִיא הַמִּתְּרַת אוֹתָן: הָרִי הוּא אוֹמֵר "הִצֵּאן וּבָקֵר וְשַׁחֲט לָהֶם, וּמִצֵּא לָהֶם; אִם אֶת-כָּל-דָּגֵי הַיָּם יֹאסֹף לָהֶם, וּמִצֵּא לָהֶם" (במדבר יא, כב), אֲסִיפְתַּת דָּגִים כְּשִׁחִיטַת בָּקָר וְצֹאן; וּבַחֲגָבִים נֵאמַר "אֲסֹף

הַחֲסִיל" (ישעיהו לג,ד), בְּאַסִּיפָה לְבִדְהָ. לְפִיכָךְ אִם מֵתוּ מֵאֲלִיָּהָ
בְּתוֹךְ הַמִּים, מִתְרִין; וּמִתֵּר לְאַכְלֵן חַיִּים.

ה. זְבִיזָה זוֹ הָאֲמִוְרָה בְּתוֹרָה סֵתָם צָרִיךְ לְפָרֵשׁ אוֹתָהּ, וְלִידַע
בְּאִיזָה מָקוֹם מִן הַבְּהֵמָה שׁוֹחֲטִין, וְכִמָּה הוּא שְׁעוֹר הַשְּׁחִיטָה,
וּבְאִיזָה דָּבָר שׁוֹחֲטִין, וּמִתִּי שׁוֹחֲטִין, וְהֵיכָן שׁוֹחֲטִין, וְכִיצַד
שׁוֹחֲטִין, וּמָה הֵן הַדְּבָרִים הַמִּפְסִידִין אֶת הַשְּׁחִיטָה, וּמִי הוּא
הַשׁוֹחֵט. וְעַל כָּל הַדְּרָכִים הָאֵלּוּ, צִוְּנוּ בְּתוֹרָה וְאָמַר "וְזָבַחְתָּ
מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאֲנֶךָ . . . פֶּאֶשֶׁר צִוִּיתְךָ וְאָכַלְתָּ, בְּשַׁעֲרֶיךָ" (דברים
יב,כא), שֶׁכָּל הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ עַל פֶּה צִוָּה בָּהֶן מֹשֶׁה רַבֵּנוּ כְּשָׂאָר
תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שֶׁהִיא הַנִּקְרָאת "מִצְוָה" (שמות כד,יב) כִּמּוֹ
שֶׁבְּאַרְנוּ בְּתַחֲלַת חֲבוּרָה זֶה.

ו. מָקוֹם הַשְּׁחִיטָה מִן הַחֵי הוּא הַצֹּאֵר, וְכָל הַצֹּאֵר כְּשֶׁר
לְשְׁחִיטָה. פִּיצַד: בּוֹשֵׁט מִתַּחֲלַת הַמָּקוֹם שֶׁכְּשֹׁחוֹתֵכִין אוֹתוֹ
מִתְקַבֵּץ, עַד מָקוֹם שִׁישְׁעִיר וַיִּתְחִיל לִהְיוֹת פָּרָצִין פָּרָצִין כְּכֶרֶס
זֶה הוּא מָקוֹם הַשְּׁחִיטָה בּוֹשֵׁט. שָׁחַט לְמַעַלָּה מִמָּקוֹם זֶה, וְזֶה
הוּא הַנִּקְרָא תְּרִבֵּץ הַבּוֹשֵׁט, אוֹ לְמַטָּה מִמָּקוֹם זֶה, וְהוּא מִתַּחֲלַת
בְּנֵי מַעֲיִם שְׁחִיטָתוֹ פְּסוּלָה. וְשְׁעוֹר תְּרִבֵּץ הַבּוֹשֵׁט שְׂאִינוּ רְאוּי
לְשְׁחִיטָה לְמַעַלָּה בְּבִהֵמָה וְחִיָּה, כְּדֵי שְׂאִיחֲזוּ בְּשִׁתִּי אֶצְבְּעוֹתָיו;
וּבַעוֹף, הַכֹּל לְפִי גָדְלוֹ וְקִטְנוֹ.

ז. וְאִיזָה הוּא מָקוֹם הַשְּׁחִיטָה בִּקְנָה: מִשְׁפּוּי כּוֹבַע וּלְמַטָּה, עַד
רֹאשׁ כֹּנֶף הָרִיָּאָה כְּשֶׁתִּמְשֹׁךְ הַבְּהֵמָה צֹאֲרָה לְרַעוֹת זֶה הוּא
מָקוֹם הַשְּׁחִיטָה בִּקְנָה. וְכָל שֶׁכִּנְגַד הַמָּקוֹם הַזֶּה מִבַּחוּץ, נִקְרָא
צֹאֵר.

ח. אֲנִסָּה הַבְּהֵמָה עֲצָמָה וּמִשְׁכָּה צֹאֲרָה הִרְבָּה, אוֹ שְׂאִנִּס
הַשׁוֹחֵט אֶת הַסִּימָנִין וּמִשְׁכָּן לְמַעַלָּה, וְשָׁחַט בְּמָקוֹם שְׁחִיטָה
בְּצֹאֵר, וְנִמְצְאת הַשְּׁחִיטָה בִּקְנָה אוֹ בּוֹשֵׁט שֶׁלֹּא בְּמָקוֹם שְׁחִיטָה
הָרִי זוֹ סֶפֶק נִבְלָה. וְצָרִיךְ הַשׁוֹחֵט שִׁישְׁחֵט בְּאִמְצַע הַצֹּאֵר;
וְאִם שָׁחַט מִן הַצִּדֵּדִין, שְׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה.

ט. וְכִמָּה הוּא שְׁעוֹר הַשְּׁחִיטָה: שְׁנֵי הַסִּימָנִין שֶׁהֵן הַקְּנָה וְהַבּוֹשֵׁט
הַשְּׁחִיטָה הַמַּעַלָּה שִׁיחֲתֹכוּ שְׁנֵיהֶן בֵּין בְּבִהֵמָה בֵּין בְּעוֹף, וּלְזֶה
יִתְּכּוֹן הַשׁוֹחֵט; וְאִם שָׁחַט רֶבֶע אֶחָד מֵהֶן בְּעוֹף, וְרֶבֶע שְׁנַיִם
בְּבִהֵמָה וּבְחִיָּה שְׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה.

י. שָׁחַט הָאֶחָד כָּלּוּ וְחִצֵּי הַשְּׁנִי, בְּבִהֵמָה שְׁחִיטָתוֹ פְּסוּלָה. רַבּוּ
שָׁלְזָה וְרַבּוּ שָׁלְזָה אֵף עַל פִּי שֶׁלֹּא שָׁחַט מִכָּל אֶחָד מֵהֶן אֲלֹא
יֵתֵר עַל חֲצִיו כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה, הָרִי זוֹ כְּשֶׁרָה: כִּיּוֹן שֶׁשָּׁחַט יֵתֵר
עַל חֲצִיו בְּמִשְׁהוּ, רַבּוּ הוּא.

יא. שָׁחַט חֲצִיו שָׁלְזָה וְחֲצִיו שָׁלְזָה אֲפִלּוּ בְּעוֹף, שְׁחִיטָתוֹ
פְּסוּלָה. קִנָּה שֶׁהִיָּה חֲצִיו פְּסוּק, וְשָׁחַט עַל מָקוֹם הַחֲתוּךְ מַעֲט
וְהַשְּׁלִימוֹ לְרֶבֶע בֵּין שֶׁהִתְחִיל לְשָׁחַט בְּמָקוֹם הַשָּׁלֵם וּפָגַע בַּחֲתָךְ,
בֵּין שֶׁהִכְנִיס אֶת הַסִּפִּין בַּחֲתָךְ וְהַשְּׁלִימוֹ לְרֶבֶע שְׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה.

יב. כָּל הַשׁוֹחֵט, צָרִיךְ לְבַדֵּק הַסִּימָנִין לְאַחֵר הַשְּׁחִיטָה; שְׂאִם
לֹא בִדֵּק, וְנִחַתְךָ הָרֹאשׁ קֵדָם שִׁיבִדֵּק הָרִי זוֹ נִבְלָה, וְאֲפִלּוּ הִיָּה
הַשׁוֹחֵט זָרִיז וּמִהִיר: שֶׁכָּל בְּהֵמָה בְּחִיָּה אֲסוּרָה, עַד שִׁיּוּדַע
בְּיָדָאֵי שְׁנִשְׁחֲטָה שְׁחִיטָה כְּשֶׁרָה.

יג. וּבְאִיזָה דָּבָר שׁוֹחֲטִין בְּכָל, בֵּין בְּסִפִּין שְׁלִמְתָּכֶת, בֵּין בְּצוּר,
בֵּין בְּזִכּוּכִית, בֵּין בְּקִרְוִמִית שְׁלִקְנָה הָאֵגֶם, וְכִיּוּצָא בָּהֶן מִדְּבָרִים

החֹתֶכֶּיךָ : וְהוּא, שִׁיחֶיהָ פִּיהָ חֹד וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ פָּגָם ; אֲבָל אִם
הִיא כְּמוֹ תֵּלֶם בְּחֹדוֹ שֶׁלִּדְבָר שְׁשׁוּחֲטִין בּוֹ, וְאִפְּלוּ הִיא הַתֵּלֶם
קָטָן בְּיוֹתֵר שְׁחִיטָתוֹ פְּסוּלָה. הִיא הַתֵּלֶם מְרוּחַ אַחַת, לֹא יִשְׁחַט
בָּהּ ; וְאִם שְׁחַט דֶּרֶךְ הָרוּחַ שְׁאִין הַפְּגִימָה נִכְרַת בָּהּ, שְׁחִיטָתוֹ
כְּשֶׁרָה.

יד. פִּיצֹד : סִפִּין שֶׁתִּבְדֹּק בְּהוֹלָכָה, וְלֹא תִרְגִּישׁ שִׁישׁ בָּהּ פָּגָם,
וְכִשְׁתַּחֲזִיר אוֹתָהּ בְּהִבָּאָה, תִּרְגִּישׁ שִׁישׁ בָּהּ פָּגָם אִם שְׁחַט בָּהּ
דֶּרֶךְ הוֹלָכָה וְלֹא הִבִּיא, שְׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה ; וְאִם הִבִּיא, שְׁחִיטָתוֹ
פְּסוּלָה.

טו. סִפִּין שֶׁהִיא עוֹלָה וְיוֹרֶדֶת כְּנֻחָשׁ, וְאִין בָּהּ פָּגָם שׁוּחֲטִין
בָּהּ לְכַתְּחֻלָּה. וְסִפִּין שֶׁפִּיהָ חֻלְק, וְאִינָה חֻדָּה הוֹאִיל וְאִין בָּהּ
פָּגָם, שׁוּחֲטִין בָּהּ ; וְאִף עַל פִּי שֶׁהוֹלִיךְ וְהִבִּיא בָּהּ כָּל הַיּוֹם, עַד
שֶׁשְׁחָטָה שְׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה. וְסִפִּין חֻדָּה שֶׁהִשְׁחִזָה, וְהִרִי אִינָה
חֻלְקָה אֲלֹא מִגָּעָה כְּמִגָּע רֹאשׁ הַשְּׂבֵלֶת שֶׁהוּא מִסְתַּבֵּךְ בְּאַצְבָּע
הוֹאִיל וְאִין בָּהּ פָּגָם, שׁוּחֲטִין בָּהּ.

טז. הַתּוֹלֵשׁ קֶנֶה, אוֹ שֵׁן, אוֹ שֶׁקֶצֶץ צוּר, אוֹ צִפְרֶן, וְהִרִי הֵן חֲדִין
וְאִין בָּהֶן פָּגָם שׁוּחֲטִין בָּהֶן. וְאִם נִעְצָן בְּקִרְקַע, לֹא יִשְׁחַט בָּהֶן
כְּשֶׁהֵן נִעּוּצִין ; וְאִם שְׁחַט, שְׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה. שְׁחַט בָּהֶן כְּשֶׁהֵן
מִחֲבָרִין מִתְּחִלַּת בְּרִיתָן, קֹדֶם שִׁיעֶקֶר אוֹתָן שְׁחִיטָתוֹ פְּסוּלָה,
וְאִף עַל פִּי שְׁאִין בָּהֶן פָּגָם.

יז. לָקַח לְחֵי בְּהֵמָה שִׁישׁ בּוֹ שְׁנַיִם חֲדִין, וְשְׁחַט בָּהֶן שְׁחִיטָתוֹ
פְּסוּלָה, מִפְּנֵי שֶׁהֵן כְּמִגָּל ; אֲבָל בְּשֵׁן אַחַת הַקְּבוּעָה בְּלִחֵי שׁוּחַט
בָּהּ לְכַתְּחֻלָּה, וְאִף עַל פִּי שֶׁהִיא קְבוּעָה בּוֹ. לְבֵן הַסִּפִּין בָּאוּר,
וְשְׁחַט בָּהּ שְׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה.

יח. סִפִּין שֶׁצָּדָה אֶחָד מִגָּל, וְצָדָה הַשְּׁנִי יָפָה לֹא יִשְׁחַט בְּצֹד
הַיָּפָה לְכַתְּחֻלָּה : גִּזְרָה, שְׁמָא יִשְׁחַט בְּצֹד הָאֲחֵר. וְאִם שְׁחַט
הוֹאִיל וּבְצָדָה הַיָּפָה שְׁחַט, שְׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה.

יט. הַשׁוּחַט צָרִיךְ שִׁיבְדֹּק הַסִּפִּין בְּחֻדָּה, וּמִצֵּד זֶה, וּמִצֵּד זֶה.
וְכִיצֵד בּוֹדֵקָה : מוֹלִיכָה וּמִבִּיאָה עַל בֶּשֶׂר אֶצְבָּעוֹ, וּמוֹלִיכָה
וּמִבִּיאָה עַל צִפְרָנוֹ, מְשַׁלוֹשׁ רִוּחוֹתֶיהָ, שֶׁהֵן פִּיהָ וְשְׁנֵי צִדָּדִין
כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה בָּהּ פָּגָם כָּלָל ; וְאַחֵר כִּךְ יִשְׁחַט בָּהּ.

כ. וְצָרִיךְ לְבִדֹּק כֵּן אַחֵר הַשְּׁחִיטָה שְׁאֵם מִצָּא בָּהּ פָּגָם אַחֵר
הַשְּׁחִיטָה, הִרִי זֶה סִפֵּק נִבְלָה : שְׁמָא בְּעוֹר נִפְגְּמָה, וְכִשְׁשָׁחַט
הַסִּימָנִין בְּסִפִּין פְּגוּמָה שְׁחַט. לְפִיכֵךְ הַשׁוּחַט בְּהִמּוּת רַבּוּת אוֹ
עוֹפּוֹת רַבִּים, צָרִיךְ לְבִדֹּק בֵּין כָּל אַחַת וְאַחַת : שְׁאֵם לֹא בִדֵּק,
וּבִדֵּק בְּאַחֲרוֹנָה וְנִמְצְאָה הַסִּפִּין פְּגוּמָה הַכֹּל סִפֵּק נִבְלוּת, וְאִפְּלוּ
הִרְאֻשׁוֹנָה.

כא. בִּדֵּק הַסִּפִּין וְשְׁחַט בָּהּ, וְלֹא בִדֵּקָה אַחֵר שְׁחִיטָה, וְשִׁבַּר
בָּהּ עֲצָם אוֹ עֵץ וְכִיּוּצָא בָּהֶן, וְאַחֵר כִּךְ בִּדֵּקָה וּמִצָּאָה פְּגוּמָה
שְׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה, שְׁחִזְקַת הַסִּפִּין שֶׁנִּפְגְּמָה בְּדָבָר קָשָׁה שֶׁשִּׁבַּר
בָּהּ ; וְכֵן אִם פָּשַׁע בָּהּ וְלֹא בִדֵּקָה, אוֹ שֶׁאֲבָדָה הַסִּפִּין עַד שֶׁלֹּא
יְבִדֵּק שְׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה.

כב. כָּל טֶבַח שֶׁלֹּא בִדֵּק הַסִּפִּין שָׁלוּ שְׁשׁוּחַט בָּהּ לְפָנֵי חֲכָם,
וְשְׁחַט בָּהּ לְעֶצְמוֹ בּוֹדֵקִין אוֹתָהּ : אִם נִמְצְאָה יָפָה וּבְדוּקָה מִנְדִּין
אוֹתוֹ, לְפִי שְׁסוּמִךְ עַל עֲצָמוֹ פַּעַם אַחֲרַת, וְתִהְיֶה פְּגוּמָה, וְיִשְׁחַט

בה; ואם נמצאת פגומה מעבירין אותו, ומכריזין על כל בשר ששחט שהוא טרפה.

בג. כמה הוא ארך הסבין ששוחט בה: כל שהוא והוא שלא יהיה דבר דק שנוקב ואינו שוחט, כמו ראש האזמל הקטן וכיוצא בו.

כד. ומתי שוחטין בכל זמן, בין ביום בין בלילה: והוא שתהיה אבוקה עמו, כדי שיראה מה יעשה; ואם שחט באפלה, שחיטתו כשרה.

כה. השוחט ביום הכפורים או בשבת בשוגג אף על פי שאלו היה מזיד, היה מתחייב בנפשו או מתחייב מלקות על יום הכפורים שחיטתו כשרה.

הלכות שחיטה פרק ב

א. בכל מקום מתר לשחט, חוץ מן העזרה: שאין שוחטין בעזרה אלא קדשי מזבח בלבד; אבל החלין אסור לשחטן בעזרה, בין בהמה בין חיה בין עוף. וכן הוא אומר בבשר תאווה "כי-ירחק ממך המקום, אשר יבחר ה' . . . וזבחת מבקרך ומצאנך . . . ואכלת, בשעריך" (דברים יב, כא) הא למדת שאין שוחטין בשר תאווה, אלא חוץ למקום אשר בחר ה'; וזה שנשחט חוץ למקום, הוא שמתר לאכלו בכל השערים.

ב. אבל השוחט חלין בעזרה אותו הבשר טהור, ואסור בהנחה בבשר בחלב וכיוצא בו; וקוברין אותו, ואפרו אסור: אפלו שחט לרפואה, או לאכילת גויים, או להאכיל לכלבים. אבל הנוחר בעזרה, והמעקר, וגוי ששחט, והשוחט ונמצאת טרפה, והשוחט בהמה חיה ועוף הטמאין בעזרה הרי אלו כלן מתרין בהנחה.

ג. ולא בהמה וחיה בלבד, אלא כל החלין אסור להכניסן לעזרה, אפלו בשר שחוטתה או פרות ופת וכיוצא בהן; אם עבר והכניסן, מתרין באכילה כשהיו. ודברים אלו כלן, דברי קבלה הן. וכל השוחט חלין בעזרה, או האוכל כזית מבשר חלין שנשחטו בעזרה מכין אותו מכת מרדות.

ד. האומר בהמה זו שלמים, וולדה חלין אם נשחטה בעזרה ולדה מתר באכילה, לפי שאינו יכול לשחט אותה ברחוק מקום.

ה. אין שוחטין לתוך ימים ונהרות, שמא יאמרו עובד מים הוא זה, ונמצא כמקריב למים; ולא ישחט לכלי מלא מים, שמא יאמרו לצורה שתראה בתוך המים שחט. ולא ישחט לא לתוך הפלים, ולא לתוך הגמה שכן דרך עובדי עבודה זרה. ואם שחט, שחיטתו כשרה.

ו. שוחטין לכלי מלא מים עכורין, שאין הצורה נראית בהן. וכן שוחט חוץ לגמה, והדם יורד לגמה; ובשוק לא יעשה כן, שמא יחקה את המינים: ואם שחט לגמה בשוק אסור לאכל משחיטתו עד שיבדק אחריו, שמא מין הוא. ומתר לשחט על

דפן הספינה, והדם שותת על הדפן ויורד למים; ומתר לשחט על גבי הכלים.

ז. כיצד שוחטין: מותח הצואר, ומוליך הספין ומביאה עד ששוחט; בין שהיתה הבהמה רבוצה בין שהיתה עומדת, ואחז בערפה והספין בידו מלמטה ושחט הרי זו כשרה.

ח. נעץ את הספין בכותל והעביר הצואר עליה עד שנשחט, שחיטתו כשרה והוא שהיה צואר הבהמה למטה, וספין למעלה: שאם היה צואר בהמה למעלה מן הספין הנעוצה שמה תרד הבהמה בכבד גופה, ותחתך בלא הולכה והבאה, ואין זו שחיטה, כמו שיתבאר. לפיכך אם היה עוף בין שהיה צוארו למעלה מן הספין הנעוצה, או למטה ממנה שחיטתו כשרה.

ט. השוחט והולך את הספין ולא הביאה, או הביאה ולא הוליכה ושחטה שחיטתו כשרה; הולך והביא, עד שחתך הראש והתיזו שחיטתו כשרה. הולך ולא הביא, או הביא ולא הולך, והתיז את הראש בהולכה בלבד, או בהבאה בלבד אם יש בספין כמלוא שני צוארים מצוארי הנשחט, שחיטתו כשרה; ואם לאו, שחיטתו פסולה.

י. שחט שני ראשים כאחד, שחיטתו כשרה. שנים שאחזו בספין, אפלו אחד מצד זה ושני מצד אחר כנגדו, ושחטו שחיטתן כשרה. וכן שנים שאחזו שני ספינים, ושחטו כאחד בשני מקומות בצואר שחיטתן כשרה; ואפלו שחט זה הושט בלבד או רבו, והשני שחט במקום אחר הקנה או רבו הרי שחיטה זו כשרה, ואף על פי שאין השחיטה כלה במקום אחד. וכן שחיטה העשויה בקלמוס, ושחיטה העשויה כמסרק כשרה.

יא. אין שחיטת החלין צריכה פונה; אלא אפלו שחט כמתעסק, או דרך שחוק, או שזרק ספין לנעצה בכותל ושחטה בהליכתה הואיל והשחיטה כראוי במקומה ושעורה, הרי זו כשרה. לפיכך חרש או שוטה או קטן, או שכור שנתבלבלה דעתו, ומי שאחזתו רוח רעה, ששחטו ואחרים רואין אותן שהשחיטה כתקנה הרי זו כשרה. אבל ספין שנפלה ושחטה אף על פי ששחטה כדרכה, הרי זו פסולה: שנאמר "וְזָבַחְתָּ" (דברים יב, כא) עד שהיה הזובח אדם, ואף על פי שאינו מתכוון לשחיטה.

יב. גלגל שלאבן או שלעץ שהיתה הספין קבועה בו, וסבב אדם את הגלגל, ושם צואר העוף או הבהמה כנגדו עד שנשחט בסביבת הגלגל הרי זו כשרה. ואם המים הן המסבבין את הגלגל, ושם הצואר כנגדו בשעה שסבב ונשחט הרי זו פסולה; ואם פטר אדם את המים עד שבאו וסבבו את הגלגל, ושחט בסביבתו הרי זו כשרה, שהרי מכוח בן אדם בא.

יג. במה דברים אמורים, בסביבה ראשונה שהיא מכוח בן אדם; אבל מסביבה שניה ולאחריה, אינה מכוח האדם אלא מכוח המים בהליכתן.

יד. השוחט לשם הרים, לשם גבעות, לשם ימים, לשם נהרות, לשם מדברות אף על פי שלא נתכוון לעבדן אלא לרפואה וכיוצא בה מדברי הבאי שאומרים הגויים, הרי שחיטתו פסולה; אבל

אם שָׁחַט לְשֵׁם מִזֵּל הַיָּם, או מִזֵּל הָהָר, או לְכּוֹכְבִּים וּלְמַזְלוֹת
וְכִיּוֹצֵא בָהֶן הָרִי זֶה אֲסוּרָה בַּהֲנִיָּה, כָּכָל תְּקֻרַּת עֲבוּדָה זָרָה.

זו. הַשּׁוֹחֵט אֶת הַבְּהֵמָה לְזֶרֶק דָּמָה לַעֲבוּדָה זָרָה, או לְהִקְטִיר
חֶלְבָּה לַעֲבוּדָה זָרָה הָרִי זֶה אֲסוּרָה: שְׁלֹמְדִין מַחֲשָׁבָה בַּחוּץ
בַּחֲלִין, מִמַּחֲשַׁבֶּת הַקִּדְּשִׁים בַּפְּנִים, שְׂמַחֲשָׁבָה כְּזוֹ פּוֹסֵלֶת בָּהֶן,
כְּמוֹ שִׁיתְּבָאָר בַּהֲלָכוֹת פְּסוּלֵי הַמִּקְדָּשִׁין. שְׁחָטָה וְאַחֵר כֶּךָ חֲשַׁב
לְזֶרֶק דָּמָה לַעֲבוּדָה זָרָה, או לְהִקְטִיר חֶלְבָּה לַעֲבוּדָה זָרָה הָרִי
זֶה אֲסוּרָה מִסָּפֶק, שְׂמָא סוּפּוֹ הוֹכִיחַ עַל תַּחֲלָתוֹ וּבִמַּחֲשָׁבָה כְּזוֹ
שָׁחַט.

זו. הַשּׁוֹחֵט לְשֵׁם קִדְּשִׁים שְׂמַתְנַדְּבִין וְנוֹדְרִין כְּמוֹתֵן שְׁחִיטָתוֹ
פְּסוּלָה, שְׁזֶה כְּשׁוֹחֵט קִדְּשִׁים בַּחוּץ; שָׁחַט לְשֵׁם קִדְּשִׁים שְׂאִינָן
בְּאֵין בְּנֹדֶר וְנִדְבָה, שְׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה.

יו. כִּיצַד: הַשּׁוֹחֵט לְשֵׁם עוֹלָה, לְשֵׁם שְׁלָמִים, לְשֵׁם תּוֹדָה, לְשֵׁם
פֶּסַח שְׁחִיטָתוֹ פְּסוּלָה: הוֹאִיל וְהַפֶּסַח, מִפְּרִישׁ אוֹתוֹ בְּכָל הַשָּׁנָה
בְּכָל עֵת שִׁירְצָה הָרִי הוּא דוֹמָה לְדָבָר הַנֹּדֶר וְהַנִּדָּב.

יח. שָׁחַט לְשֵׁם חֲטָאת, לְשֵׁם אֲשָׁם וְדָאי, לְשֵׁם אֲשָׁם תְּלוּי, לְשֵׁם
בְּכוֹר, לְשֵׁם מַעֲשֹׂר, לְשֵׁם תְּמוּרָה שְׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה. הִיָּה מַחֲיִב
חֲטָאת, וְשָׁחַט וְאָמַר לְחֲטָאתִי שְׁחִיטָתוֹ פְּסוּלָה; הִיָּה לוֹ קָרְבָן
בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, וְשָׁחַט וְאָמַר לְשֵׁם תְּמוּרַת זִבְחִי שְׁחִיטָתוֹ פְּסוּלָה,
שֶׁהָרִי הַמִּיר בּוֹ.

יט. הָאִשָּׁה שֶׁשָּׁחָטָה לְשֵׁם עוֹלַת יוֹלֶדֶת וְאִמְרָה, זֶה לְעוֹלָתִי
שְׁחִיטָתָה כְּשֶׁרָה: שְׂאִין עוֹלַת יוֹלֶדֶת בָּאָה בְּנֹדֶר וְנִדְבָה, וְהָרִי
אֵינָה יוֹלֶדֶת שְׁנַתְחִיבָה בַּעֲוֹלָה; וְאֵין חוֹשְׁשִׁין לָהּ שְׂמָא הִפִּילָה,
שְׁכָל הַמַּפְלֵת קוֹל יֵשׁ לָהּ. אָבָל הַשּׁוֹחֵט לְשֵׁם עוֹלַת נָזִיר אִף
עַל פִּי שְׂאִינוֹ נָזִיר שְׁחִיטָתוֹ פְּסוּלָה, שֶׁעִיקַר הַנְּזִירוֹת נֹדֶר מִן
הַנֹּדְרִים.

כ. שְׁנַיִם אוֹחֲזִין בְּסָפִין וְשׁוֹחֲטִין, אֶחָד נִתְּפוֹן לְשֵׁם דָּבָר
שֶׁהַשּׁוֹחֵט לוֹ שְׁחִיטָתוֹ אֲסוּרָה, וְהַשֵּׁנִי לֹא הִיתָה לוֹ פִּגְמָה כָּלָל,
וְאִפְלוּ נִתְּפוֹן לְשֵׁם דָּבָר הַמִּתֵּר לְהִתְּפוֹן לוֹ הָרִי זֶה פְּסוּלָה; וְכֵן
אִם שָׁחַט זֶה אַחֵר זֶה, וְהִתְּפוֹן הָאֶחָד מֵהֶן לְשֵׁם דָּבָר הַפְּסוּל
פּוֹסֵל.

כא. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּשֶׁהִיָּה לוֹ בָּהּ שְׁתַּפּוֹת; אָבָל אִם אֵין
לוֹ בָּהּ שְׁתַּפּוֹת, אֵינָה אֲסוּרָה שְׂאִין אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל אוֹסֵר דָּבָר
שְׂאִינוֹ שָׁלוֹ, שְׂאִין כּוֹנְתוֹ אֵלֹא לְצַעְרוֹ.

כב. יִשְׂרָאֵל שֶׁשָּׁחַט לְנִכְרֵי אִף עַל פִּי שֶׁהַנִּכְרֵי מִתְּפוֹן לְכָל מָה
שִׁירְצָה, שְׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה: שְׂאִין חוֹשְׁשִׁין אֵלֹא לְמַחֲשַׁבֶּת הַזִּזְבִּיחַ,
לֹא לְמַחֲשַׁבֶּת בַּעַל הַבְּהֵמָה. לְפִיכָף נִכְרֵי שֶׁשָּׁחַט לְיִשְׂרָאֵל, אִפְלוּ
הִיָּה קָטָן שְׁחִיטָתוֹ נִבְלָה, כְּמוֹ שִׁיתְּבָאָר.